

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17798/2024
12.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Драгане Маринковић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ... код ..., чији је пуномоћник Небојша Спасић, адвокат из ..., против туженог „Терна S.A. Ogranak Terna S.A.“ Београд, чији је пуномоћник Драган Крстић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4457/23 од 14.05.2024. године, у седници одржаној 12.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4457/23 од 14.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4457/23 од 14.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4457/23 од 14.05.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 1206/22 од 02.10.2023. године, у усвајајућем делу става првог, другог и трећег изреке и у ставу четвртом изреке, којима је обавезан тужени да тужиоцу: на име накнаде штете због немогућности коришћења парцела у пољопривредне сврхе за 2019, 2020. и 2021. годину, ближе наведених у ставу првом изреке, исплати 144.996,60 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; на име накнаде штете због немогућности коришћења парцела у пољопривредне сврхе за 2019, 2020. и 2021. годину, ближе наведених у ставу другом изреке, исплати 724.854,48 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; на име накнаде штете због немогућности коришћења парцела у пољопривредне сврхе за 2019, 2020. и 2021. годину, ближе наведених у ставу трећем изреке, исплати 523.430,88 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и да му накнаду трошкове

поступка у износу од 279.707,50 динара са законском затезном каматом на износ од 169.187,50 динара од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом одлучено је захтеву који се односи на накнаду материјалне штете проузроковане експлоатацијом шљунка тужене на непокретностима тужиоца, које је тужилац уговорима о закупу у току 2013. до 2015. године уступио туженом, уз обавезу туженог да након извршене експлоатације успостави пређашње стање на непокретностима. Применом чланова 154, 155. и 189. Закона о облигационим односима, тужиоцу је досуђена накнада штете у виду измакле користи, с обзиром да тужилац није могао да користи своје непокретности за обрађивање култура пасуља, кукуруза и пшенице (што је раније гајио), у висини утврђеној вештачењем. Како је тужилац тражио накнаду штете за производну 2019, 2020. и 2021. године, а тужба је поднета 04.05.2022. године, неоснован је приговор застарелости потраживања. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Због наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 04.05.2022. године, а преиначена 21.07.2023. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 1.393.281,96 динара што на дан преиначења тужбе представља износ од 11.886 евра (1 евро=117,2186 динара).

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**